

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. Варна, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анета Н. Братанова

Членове: Магдалена Кр. Недева
Георги Йовчев

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Магдалена Кр. Недева Въззивно търговско
дело № 20223001000183 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе пред вид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по подадена въззивна жалба от Сдружение „Хармония 1 и 2“, ЕИК 205425594, със седалище и адрес управление гр. Варна, к.к. «Кв.Кв.Константин и Елена», жил.комплекс «Хармония», ул.»46», № 5А, бл.1, вх.А, представлявано от председателя на УС Т. В., чрез адв. К. от АК - София, срещу решение № 1924/20.12.2021г., постановено по гр.д. № 3555/2020г. по описа на Варненския окръжен съд, с което съдът на осн. чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ е отменил решенията на ОС на сдружението, проведено на 25.11.2020г.

Въззивникът излага доводи за недопустимост на обжалваното решение, в условията на евентуалност за неправилност и незаконосъобразност на същото. Счита, че ищецът ИВ. П. К. не е активно процесуално легитимиран да предяви разгледания иск. Видно от списъка на членовете на учредителното събрание на сдружението той не е член на същото. Считано от 06.06.2020г. е престанал да бъде и председател на УС. Оспорва извода на съда, че като член на УС ищецът К. има право на иск. Решението на УС от 20.10.2020г., с което

са отнети правата на ищеца като председател на този орган не е оспорено по надлежния ред, а именно – пред Общото събрание на сдружението. Счита, че ЗЮЛНЦ не предоставя правото да се оспорват решения на ОС от редови член на УС. Моли обжалваното решение да бъде обезсилено като недопустимо и производството по него - прекратено. В условията на евентуалност излага подробни съображения за незаконосъобразност на същото. Твърди, че поканата за свикване на ОС на 25.11.2020г. е била изпратена до всички членове. Налице е изпълнение на уставната разпоредба за свикване на ОС от УС – чл. 25 от Устава и чл. 26, ал. 3 ЗЮЛНЦ. На следващо място излага съображения за законосъобразност на проведеното ОС на 25.11.2020г., при изискуемия кворум. За проведеното ОС е бил воден протокол по реда на чл. 32 от Устава. Навежда подробни доводи за това, че ОС е било свикано от законния УС по предвидения в закона и Устава ред. В заключение моли съда да отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на съдебни разноски, в т.ч. и за адвокатски хонорар, пред двете съдебни инстанции.

Въззиваемата страна счита жалбата за неоснователна и моли съда да я остави без уважение, като потвърди обжалвания съдебен акт като правилен и законосъобразен.

Съдът, за да се произнесе по съществото на въззива, прие за установено следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.25 ал.4 вр.ал.6 от ЗЮЛНЦ.

Този иск представлява предоставено на всеки член на сдружението с нестопанска цел и на негов орган потестативно право да иска отмяна на решение на Общото събрание на членовете на сдружението, когато то противоречи на повелителни норми на закона или на клаузи на устава. Той има конститутивен характер и неговата правна последица от успешното му провеждане е защита на членствени права и/или контрол за законосъобразност на решенията на сдружението, свързани с дейността му за постигане на общата нестопанска цел. Активно легитимиран да предяви иска по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ е всеки член на сдружението или на негов орган. Искането за отмяна на решението на Общото събрание би могло да се основава на процесуална незаконосъобразност на решението, състояща се в опорочена процедура по свикване на Общото събрание или вземане на

решението. Това искане би могло да се основава и на твърдение за материална незаконосъобразност - противоречие на решението с материалноправна норма на устава или ЗЮЛНЦ. И в двата случая обстоятелствата, на които се основава искането за отмяна, следва да бъдат изрично посочени и конкретизирани съгласно изискванията на чл. 127, ал. 1, т. 4 ГПК. Касае се за обективно съединяване на отделни иски, като установяването на всеки един от посочените в исковата молба пороци води до отмяна на решението на ОС. При уважаване на конститутивния иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ делото завършва с конститутивно решение, с което се удовлетворява потестативното право на ищеца като се постановява последваща промяна в правоотношенията между страните. Решението на съда, с което се отменя решението на Общото събрание на сдружение с нестопанска цел на основание чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ, след влизането му в сила се ползва със сила на пресъдено нещо и има действие по отношение на всички – на сдружението и на всеки от членовете му.

Ищецът ИВ. П. К. с ЕГН 6411241528 от гр.София, ул.Попов извор № 17 претендира за отмяна на решенията на Общото събрание на Сдружение «Хармония 1 и 2», ЕИК 205425594, гр.Варна, КК «Св.Св.Константин и Елена», ул.46-та, вх.1, вх.А, ап.12, проведено на 25.11.2020г. като взети в нарушение на императивни разпоредби на закона и устава на сдружението, а именно :

1.ОС не е свикано от УС, както разпорежда чл.23 от Устава. Решението за свикването му е взето на заседание на УС от 20.10.20г. еднолично от Т. В., евентуално от нея и другия член на УС Г. Г., представляван от нея на това заседание. Останалите 5 члена на УС в състава му, определен с решението на ОС от 14.09.2019г. не са участвали в това заседание.

2.Оповестяването на събранието не е извършено съобразно чл.25 от Устава, съгласно който поканата за ОС се изпраща на електронните адреси на членовете.

3.Събранието е проведено в нарушение на чл.27 от ЗЮЛНЦ и на чл.26 ал.2 от Устава. В 11,00ч на 25.11.20г., в който е било насрочено събранието, не са присъствали повече от половината от членовете на сдружението. Въпреки това събранието не е било отложено с един час, видно от изготвения протокол.

4. По време на събранието не е воден протокол.

От събраните по делото доказателства се установи, че ответното сдружение «Хармония 1 и 2» е учредено на 03.11.2018г. и е вписано в ТРРЮЛНЦ на 05.12.2018г. с петчленен УС : Т. К.а В., Г. А. Г., ИВ. П. К., Н. И. Д. и И. А. А.. С решение на УС от същата дата ищецът е избран за Председател на сдружението и е вписан като представляващ от 03.11.2018г. до 27.10.2020г. Като член на УС ищецът е освободен на ОС от 25.11.2020г., промяната е вписана в ТР на 07.12.2020г. Следователно към датата на провеждане на ОС, чиито решения се оспорват, ищецът е бил член на УС на сдружението и като такъв се явява активно процесуалноправно легитимиран по предявения от него иск. Във връзка с това всички оплаквания в жалбата относно отсъствието на активна процесуална легитимация на ищеца се явяват неоснователни. Неоснователно е и искането за обезсилване на първонишанционното решение като недопустимо и прекратяване на производството по делото.

Свикването на ОС от 25.11.2020г. е осъществено на заседание на УС от 20.10.2020г. По спорния между страните въпрос кой УС е следвало да го свика – този, избран на учредителното събрание и вписан в РЮЛНЦ или този, избран на ОС от 14.09.2019г. съдът намира следното :

На учредителното събрание са присъствали 13 човека, като избраният УС е бил от 5 члена.

Видно от протокола от проведеното ОС на 14.09.2019г. членовете на УС са увеличени от 5 на 7 човека, като за такива са били избрани : Е. А., М. Т., А. Ф. /рускоговорачи/; И.К., Г. Г. и К.К./ членове по право като управители на етажните собствениности/ и Т. Н. / новоизбран член/.

Протоколът от ОС от 14.09.2019г. е представен с исковата молба . В отговора на исковата молба този протокол е оспорен по съдържание с твърдението, че такова общо събрание не е свиквано и провеждано според изискванията на закона и устава. Според ответника учредителите на сдружението са 13 члена, които са вписани в РЮЛНЦ през декември 2018г., а след възникване на сдружението никакви молби за членство не са били подавани до УС, никакви заседания на УС не са провеждани по приемане на нови членове. Т.е. – никой извън 13-те учредители не е правно легитимиран

да участва в общо събрание /чл.21 ал.1 от Устава и чл.24 от закона/ и да бъде избран в неговия УС /чл.34 от Устава и чл.30 ал.1 от закона/. ОС от 14.09.2019г. е свикано на предходно ОС в нарушение на императивна законова норма и разпоредбите на устава и следователно неговите решения нямат никакъв правен ефект.

Съдът не споделя тази теза. Решенията, взети на ОС от 14.09.2019г., не са оспорени в преклузивния срок и по реда на чл.25 ал.4 вр.ал.6 от ЗЮЛНЦ. Протоколът от проведеното общо събрание е представен като доказателство към Заявление за вписване А15

№ 2020102111850 в ТРРЮЛНЦ и следователно от 02.01.2020г. има достоверна дата. В настоящото производство съдът не е компетентен да проверява процесуалната и материалноправна законосъобразност на взетите решения и съответствието им с Устава. Предвид на това оспорването им от ответното дружество е недопустимо.

На това общо събрание броят и персоналният състав на управителния орган са били променени. Независимо, че новоизбраният състав на УС не е бил вписан в ТРРЮЛНЦ, решението за сформирането му е породило незабавно своето действие във вътрешните отношения между членовете на сдружението и самото сдружение.

С оглед на горния правен извод този УС, избран на ОС от 14.09.2019г. е бил компетентен да свика ОС от 25.11.2020г. По делото няма спор, че общото събрание е свикано от вписания в ТРРЮЛНЦ УС от 5-ма членове. При това положение настоящият състав споделя извода на първоинстанционния съд, че ОС от 25.11.2020г. не е свикано с решение на действащия УС, което се явява нарушение на чл.23 от Устава на сдружението и чл.26 ал.1 от ЗЮЛНЦ. Налице е процесуална незаконосъобразност на взетите на това събрание решения, състояща се в опорочена процедура по свикването му, поради което искането за отмяна на тези решения се явява основателно и следва да бъде уважено.

В тази връзка разглеждането на останалите основания за опорочена процедура по свикването и провеждането на ОС от 25.11.2020г. се явяват ненужни.

Поради изцяло съвпадение на фактическите констатации и правни изводи на двете инстанции, обжалваното решение се потвърждава.

Въззиваемата страна не е направила искане за присъждане на разноси за настоящата инстанция, поради което съдът не присъжда такива.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1924/20.12.2021г., постановено по гр.д. № 3555/2020г. по описа на Варненския окръжен съд, с което на осн. чл. 25, ал. 6 ЗЮЛНЦ са отменени решенията на ОС на Сдружение "Хармония 1 и 2" – гр. Варна, КК "Св. Св. Константин и Елена", проведено на 25.11.2020г.

Разноси не се присъждат.

Решението може да се обжалва пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните по реда на чл.280 ал.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____